

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ Π.Ο.Ε. - Ο.Τ.Α.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

ΑΘΗΝΑ - ΤΡΙΤΗ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2010

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ Π.Ο.Ε. - Ο.Τ.Α.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

ΣΤΟ 40^ο ΕΝΔΙΑΜΕΣΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Π.Ο.Ε. - Ο.Τ.Α.

ΑΘΗΝΑ-ΤΡΙΤΗ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2010

Συνάδελφοι,

Το 40^ο Ενδιάμεσο Συνέδριο της Ομοσπονδίας πραγματοποιείται σε ακραίες και δυσμενείς κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, χωρίς μεταπολιτευτικό προηγούμενο, ανατροπής των εργασιακών, συλλογικών και κοινωνικών δεδομένων, εγγυήσεων και δικαιωμάτων των λαϊκών στρωμάτων.

Η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, της κερδοσκοπίας και των ανέλεγκτων χρηματοπιστωτικών αγορών, παράγει τη μαζική ανεργία με θύματα πρώτα τους νέους, διαλύει την κοινωνική ασφάλιση, συρρικνώνει τις κοινωνικές δαπάνες, μειώνει τις δημόσιες υποδομές, τις παροχές των κοινωνικών αγαθών, της υγείας και της παιδείας, εμπορευματοποιεί, ιδιωτικοποιεί, οδηγεί σε «ελεύθερη» πτώση το βιοτικό επίπεδο και αυξάνει δραματικά τη φτώχεια και τις ανισότητες.

Οι πολιτικές που συμφωνήθηκαν από την κυβέρνηση, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο πλαίσιο του μνημονίου, επιβάλλουν ως συνταγή εξόδου από την κρίση τα πιο απεχθή νεοφιλελεύθερα μέτρα και μοντέλα, αυτά που γέννησαν την κρίση, μεταβάλλουν βίαια και με ταχύτητα προς το χειρότερο, την εξαθλίωση, τα πολιτισμικά δεδομένα, τη ζωή της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας του Ευρωπαϊκού Νότου, ολόκληρης της Ευρώπης.

Τα συλλογικά κινήματα, οι κοινωνικές μορφές δράσης, το συνδικαλιστικό κίνημα, πρέπει άμεσα να συναντηθούν σε ένα ευρύτερο λαϊκό, κοινωνικό κίνημα, σε ένα κίνημα κοινωνικής αλληλεγγύης, αντίστασης και διεκδίκησης, να υψώσουν φραγμό στις απολύσεις, τις μειώσεις μισθών και συντάξεων, τη βαρβαρότητα στις εργασιακές σχέσεις, να ακυρώσουν, να ανατρέψουν το μνημόνιο. Δηλαδή τη συνθήκη μεταβίβασης του λογαριασμού της κρίσης σε όσους δεν ευθύνονται αφήνοντας τους υπαίτιους στο απυρόβλητο.

Το 2010 που οι πολιτικές εξάρτησης, κηδεμονίας ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, εντείνονται και κλιμακώνονται σε όλο τον πλανήτη, σε βάρος των λαών και της ειρήνης.

Σήμερα που η επίθεση στα δικαιώματα είναι ολική και ισοπεδωτική - οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο και την Τοπική Αυτοδιοίκηση τη βιώνουν από την υποχώρηση και ραγδαία υποβάθμιση των δημοσίων πολιτικών στην Υγεία, την Παιδεία, τον Πολιτισμό έως την υγειονομική περίθαλψη και τις περικοπές, μέχρι τα τρία χρόνια για την ανταπόδοση των εισφορών τους με τη μορφή του εφάπαξ από το Ταμείο Πρόνοιας και τη μείωση κατά 25% του εισοδήματός τους - **η ανάπτυξη νέων μαζικών και δυναμικών, ενιαίων και καθολικών μορφών αγώνα, είναι η ανοιχτή και διαρκής πρόκληση για όλους.**

Οι μεγάλες απεργίες στην Πορτογαλία, την Ισπανία και τη Γαλλία, οι νέες μεγάλες διαδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν ή πραγματοποιούνται στην Ιταλία, την Ιρλανδία και Ισπανία δείχνουν ότι και οι Ευρωπαίοι εργαζόμενοι δεν είναι διατεθειμένοι να ανεχτούν τη συνέχιση αυτών των πολιτικών. Ταυτόχρονα, η νεολαία διαδηλώνει ενάντια στις περικοπές στην παιδεία, για το δικαίωμα στην εργασία, ενάντια στο δυσοίωνο μέλλον που της επιφυλάσσουν.

Οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα που πλήττονται από τις πολιτικές του μνημονίου με δραματικές περικοπές σε μισθούς, ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα παίρνουν δύναμη από τον ενωτικό αγώνα των Ευρωπαίων εργαζομένων και της νεολαίας.

A. ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ - ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ:

Σταθερό - διαχρονικό αίτημα του Δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος ήταν και είναι ένα νέο - ενιαίο - δίκαιο μισθολόγιο. Αυτό το αίτημα αποτελεί κεντρικό στρατηγικό στόχο και για την Ομοσπονδία μας. Ένα μισθολόγιο χωρίς μισθολογικές ανισότητες, χωρίς διαφορετικές παροχές με τα ίδια τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, χωρίς αδικίες και επιδόματα ανάλογα με τον κλάδο ή την υπηρεσία που ανήκει ο εργαζόμενος.

Η ανυπαρξία αξιόπιστης πολιτικής πρότασης των κυβερνήσεων τα τελευταία 30 χρόνια, παρά τη θετική παρέμβαση το 1985, οδήγησε στα σημερινά αδιέξοδα.

Η επιδοματική πολιτική με διάφορα επιδόματα σε κάθε χώρο, κυριάρχησε τα τελευταία χρόνια και δημιούργησε μια «μισθολογική αναρχία» στη Δημόσια Διοίκηση και «αδικίες» που πρέπει άμεσα να αντιμετωπισθούν.

«Γενικά» επιδόματα μέσα από τη δομή των μισθολογικών συστημάτων (επίδομα εξομάλυνσης, επίδομα απόδοσης κ.λ.π.), «κλαδικά» επιδόματα ανάλογα με τη συνδικαλιστική δύναμη και τις «πιέσεις» και «παροχές» επιδόματα μέσα από «ειδικούς» λογαριασμούς, που καταβάλλονταν κατά τη διακριτική ευχέρεια των Υπουργών.

Το πόρισμα μια μικτής επιτροπής το 2003 (συμμετοχή επιστημόνων, εκπροσώπων Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και εκπροσώπων του Υπουργείου Εσωτερικών) προσδιόριζε συγκεκριμένες πολιτικές και προτάσεις για την λύση του προβλήματος μέσα από ένα μεταβατικό στάδιο, που δεν έγιναν αποδεκτές από την τότε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών.

Ήταν μια λανθασμένη πολιτική με μακροχρόνιες επιπτώσεις.

Ακολούθησε μια περίοδος 2005-2008 με συνεχείς υποσχέσεις της τότε κυβέρνησης για το νέο μισθολόγιο που έμειναν στα «χαρτιά». **Η επιδοματική πολιτική συνεχίστηκε πιο έντονα σε αυτό το διάστημα.**

Το 2009 είχαμε «πάγωμα» βασικών μισθών. Μείωση στην ουσία των πραγματικών μισθών (αφαιρείται ο πληθωρισμός).

Η ονομαστική μείωση του εισοδήματος ενός Δημοσίου Υπαλλήλου θα είναι κατ' ελάχιστο το 2010 15-20%. Αθροιστικά κατ' ελάχιστο όριο 2009-2010 η πραγματική μείωση για κάθε ένα Δημόσιο Υπάλληλο ξεπερνά το 25% του εισοδήματός του με πληθωρισμό άνω του 5%.

Το νέο - ενιαίο - δίκαιο μισθολόγιο δεν μπορεί να γίνει όχημα για νέες περικοπές, νέες διαιρέσεις (παλαιοί - νέοι), νέα επιδοματική πολιτική και νέες αδικίες. Η προεκλογική δέσμευση για σταδιακή ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό και αποκατάσταση των εσωτερικών και εξωτερικών σχέσεων πρέπει να γίνει πράξη.

Ο αποτελεσματικός έλεγχος και διαφάνεια από ένα ενιαίο κέντρο πληρωμών είναι το πρώτο βήμα για να αντιμετωπιστεί το μισθολογικό χάος. Πρέπει να ακολουθήσει η απογραφή όλων των επιδομάτων και να δρομολογηθεί σταδιακά (3-5 χρόνια) μια δίκαιη λύση με την ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό.

Το εγχείρημα αυτό φυσικά θα αντιμετωπίσει «εμπόδια».

Προβλήματα στη συνδικαλιστική συνοχή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. με αντιπαραθέσεις σε κλάδους με «υψηλά» επιδόματα και κλάδους με «χαμηλά» επιδόματα.

Οι παραταξιακές αντιπαραθέσεις, η κλαδική λογική, η εύκολη μεταφορά της ευθύνης είναι μερικές βασικές «αδυναμίες» που αφαιρούν διαπραγματευτική δύναμη από τη συνολικότερη παρέμβαση του συνδικάτου, που είναι απαραίτητος όρος για να επιβληθούν λύσεις (αυτού του μεγέθους).

Μια ισχυρή πολιτική και συνδικαλιστική βούληση συνδυασμένη με εξαντλητική διαπραγμάτευση και συνεννόηση σε όλα τα επίπεδα του συνδικαλιστικού κινήματος θα βοηθήσει καθοριστικά.

Διεκδικούμε:

1. Νέο, Ενιαίο και Δίκαιο Μισθολόγιο, με σταδιακή ενσωμάτωση των επιδομάτων.
2. Πραγματικές αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις.
3. Επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού.
4. Διαμόρφωση του Βασικού κατώτερου εισαγωγικού μισθού στην κατηγορία Υ.Ε. στα 1.400 ευρώ.
5. Ενσωμάτωση στο Βασικό Μισθό των επιδομάτων, εσωτερική σχέση 1:2 και εξωτερική 1:3, σύνδεση με τον πληθωρισμό και το Α.Ε.Π.
6. Διασφάλιση της ακώλυτης μισθολογικής εξέλιξης στα καταληκτικά κλιμάκια κάθε κατηγορίας.
7. Άμεση και ουσιαστική κατάργηση της επιδοματικής πολιτικής.
8. Να αναγνωρίζεται η αξία της γνώσης και της προσφοράς. Να προβλέπεται η ουσιαστική αύξηση των επιδομάτων θέσεων ευθύνης.

Β. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ - ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ:

Το ασφαλιστικό συσχετίζεται με την γενικότερη κατάσταση της οικονομικής πολιτικής, τα ελλείμματα και τη σημερινή συγκυρία, τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, την ανεργία και την εισοδηματική πολιτική. Η κατάσταση στα Ασφαλιστικά Ταμεία διαρκώς χειροτερεύει αφού οι πραγματικές αιτίες ούτε στα όρια ηλικίας του ενεργού πληθυσμού, ούτε στο ύψος των συντάξεων των ασφαλισμένων οφείλονται, αλλά στην εκτεταμένη εισφοροδιαφυγή, στη λεηλασία των αποθεματικών των Ταμείων από τις Τράπεζες και το χρηματιστήριο, στις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, στην κακοδιοίκηση και την έλλειψη αποτελεσματικών οργανωτικών δομών και τεχνολογικής υποστήριξης.

Ειδικότερα προβλήματα στο χώρο των Δημοσίων Υπαλλήλων είναι:

1. Η απαράδεκτη καθυστέρηση που μπορεί να φθάσει μέχρι το 2015 για την απονομή του εφάπαξ (Τ.Π.Δ.Υ.). Οι αιτήσεις ξεπερνούσαν τις 18.000 με απαιτούμενη δαπάνη άνω των περίπου 800 εκ. ευρώ μέχρι τις 31-12-2009. Μετά το κύμα «φυγής» λόγω ασφαλιστικού και στο τέλος του 2010 αναμένεται να φθάσουν τις 35.000 από 25.000 τον Αύγουστο του 2010. Η απαιτούμενη δαπάνη θα ξεπεράσει το 1,7 δις ευρώ. Τα ετήσια έσοδα του Ταμείου κυμαίνονται από 300-500 εκ., που σημαίνει διαρκής διεύρυνση του ελλείμματος με απρόβλεπτες επιπτώσεις για το μέλλον και τη βιωσιμότητα του Ταμείου.

2. Η απόφαση του Ευρωδικαστηρίου (Δ.Ε.Κ. C-559/07 26-3-2009) που έγινε Νόμος του κράτους με το νέο ασφαλιστικό, εξισώνει τα όρια ηλικίας ανδρών και γυναικών με αποτέλεσμα την αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης των γυναικών από 5 μέχρι 15 χρόνια. Η απόφαση αυτή ανατρέπει το Δημόσιο - Κοινωνικό χαρακτήρα της Ασφάλισης στο Δημόσιο. Το σύστημα δεν χαρακτηρίζεται πλέον ως κοινωνικό αλλά επαγγελματικής ασφάλισης, ανταποδοτικού χαρακτήρα.
3. Οι αλληπάλληλες καταγγελίες των συμβάσεων μεταξύ του Ο.Π.Α.Δ. και γιατρών - φαρμακοποιών και διαγνωστικών κέντρων, που έχει σοβαρές επιπτώσεις στην υγειονομική κάλυψη των Δημοσίων Υπαλλήλων και των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και του δικαιώματος στην δωρεάν περιθαλψη.

Όπως γνωρίζουμε η κοινωνική προστασία στην Ελλάδα πραγματοποιείται μέσω τριών συστημάτων:

- α. Του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης.
- β. Του συστήματος Κοινωνικής Πρόνοιας.
- γ. Του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Το σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης ουσιαστικά είναι ο πυλώνας της κύριας και επικουρικής ασφάλισης που έχει καθολικό, υποχρεωτικό και αναδιανεμητικό χαρακτήρα, έχει την κρατική προστασία και οι παροχές του δεν είναι ανάλογες με τις εισφορές των ασφαλισμένων, εξασφαλίζουν σύνταξη σε όλους ακόμη και σε εκείνους που δεν έχουν λόγω οικονομικής αδυναμίας να καταβάλλουν εισφορές, στηριζόμενοι στη αλληλεγγύη των γενεών.

Ο πυλώνας της επαγγελματικής ασφάλισης και των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών δεν είναι σύστημα κοινωνικής ασφάλισης αλλά κεφαλαιοποιητικό - ανταποδοτικό σύστημα που επιστρέφει στον ασφαλισμένο, σύνταξη ή παροχές, ανάλογα με τις εισφορές του και τα κέρδη από την διαχείριση του κεφαλαίου. Δεν στηρίζεται στην αλληλεγγύη των γενεών, δεν έχει την κρατική προστασία και αναλαμβάνει κινδύνους που προκύπτουν από τον πληθωρισμό, τις υποτιμήσεις, τις χρηματιστηριακές κρίσεις και την πολιτική και οικονομική ανασφάλεια.

Η κύρια και επικουρική κοινωνική ασφάλιση είναι σύστημα Δημοσίου Δικαίου που είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο (άρθρο 55, παρ. 5 του Συντάγματος). Η κύρια ασφάλιση παρέχεται από φορείς που είναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Η επικουρική παρέχεται από φορείς που είναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου.

Η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και του νεοφιλελευθερισμού παραμερίζει το κράτος πρόνοιας, αποδυναμώνει τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, ενισχύει το ανταποδοτικό - κεφαλαιοποιητικό σύστημα ασφάλισης.

Αυτή την πολιτική βιώνουμε σήμερα και στην Ελλάδα. Βιώνουμε μια περίοδο αλλαγής του κοινωνικού μοντέλου. **Οι «περίφημες μεταρρυθμίσεις»** δεν γίνονται για τη βιώσιμη ανάπτυξη της χώρας και την κοινωνική συνοχή αλλά για την προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων και τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές. **Όλα υπέρ των δυνάμεων της αγοράς.**

Μέσα σε αυτό το πεδίο της πολιτικής **οδηγούμαστε σε σύγκρουση των δυνάμεων της εργασίας με τις δυνάμεις της αγοράς.**

Κατασκευάζεται και οριοθετείτε διεθνώς μια «δημοσιονομική ασφαλιστική κρίση» από τα διεθνή οικονομικά κέντρα π.χ. Δ.Ν.Τ., Π.Ο.Ε., ΚΟΜΙΣΙΟΝ, Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα. **Η κατασκευασμένη κρίση έχει πεδίο εφαρμογής και τη χώρα μας.**

Οι αλλαγές που σχεδιάζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση δίνουν προτεραιότητα στην αλλαγή της δομής του συστήματος.

Σε μακροχρόνια βάση προτείνεται ένα σύστημα Αγγλικού τύπου ασφάλισης με τρεις πυλώνες. Ο ένας πυλώνας θα είναι μια μικρή κύρια σύνταξη για όλους ως δίκτυο προστασίας, που θα χρηματοδοτείται από τη γενική φορολογία, ένας δεύτερος πυλώνας θα είναι τα αυτοχρηματοδοτούμενα επαγγελματικά συνταξιοδοτικά ταμεία κεφαλαιοποιητικού - ανταποδοτικού χαρακτήρα και ένας τρίτος πυλώνας θα είναι η ιδιωτική ασφάλιση σε ιδιωτικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις για να συμπληρώνουν την κύρια σύνταξη.

Διαχρονικά αναζητούσαν τρόπους περάσματος των «μεταρρυθμίσεων» που έχουν σχεδιαστεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κατασκεύαζαν επιχειρήματα που έχουν σχέση με ελλείμματα των Ταμείων, με την δημογραφική εξέλιξη, με τη σχέση συνταξιούχων-εργαζομένων κ.λ.π.

Τα αίτια όμως μιας κρίσης του συστήματος δεν προκύπτουν από τη δημογραφική εξέλιξη.

Είναι θέμα οικονομικής ανάπτυξης που θα απορροφά την ανεργία και θα δίνει θέσεις εργασίας σε μακροχρόνιο επίπεδο.

Είναι θέμα μορφής απασχόλησης, είναι θέμα ποσοστού αύξησης των κοινωνικών δαπανών για Παιδεία - Υγεία - Πρόνοια και δίκαιης κατανομής του εθνικού προϊόντος. Είναι θέμα ελέγχου και εξάλειψης της εισφοροδιαφυγής, ασφάλισης των μεταναστών, τεχνολογικού εκσυγχρονισμού της λειτουργίας των Ταμείων, αξιοποίησης με αποτελεσματικό τρόπο της κινητής και ακίνητης περιουσίας τους.

Η αυστηρή λιτότητα οδήγησε σε οικονομική στασιμότητα με επιπτώσεις στο βιοτικό επίπεδο, στην απασχόληση, στο ασφαλιστικό.

Όταν τα οικονομικά αποτελέσματα στο σύνολο της οικονομίας δεν είναι ανάλογα των στόχων, τότε οι όποιες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις είναι πολιτικές στο κενό.

Γνωρίζουμε ότι:

1. Οι εισφορές των εργαζομένων στην Ελλάδα είναι από τις υψηλότερες στην Ευρώπη.
2. Οι συντάξεις είναι από τις χαμηλότερες στην Ευρώπη.
3. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης στην Ελλάδα είναι από τα υψηλότερα όρια συνταξιοδότησης στην Ευρώπη.
4. Ο αριθμός των ανασφάλιστων ως ποσοστό του συνόλου των απασχολούμενων είναι από τα υψηλότερα της Ευρώπης.
5. Δεν αποδίδονται από το κράτος και τους ιδιώτες προς τα Ταμεία τα οφειλόμενα χρέη.
6. Το ασφαλιστικό σύστημα χρηματοδοτεί με τα αποθεματικά του όλο το τραπεζικό σύστημα χωρίς ανάλογες αποδόσεις.
7. Το σύστημα επιβαρύνεται με παροχές καθαρά κοινωνικού και προνοιακού χαρακτήρα.
8. Η αύξηση των δαπανών στους κλάδους Υγείας είναι προϊόν αδιαφάνειας με τα ιδιωτικά συμφέροντα και τους προμηθευτές.
9. Η λειτουργική ανεπάρκεια, η έλλειψη υποδομών και ολοκληρωμένων συστημάτων μηχανογρά-

φησης, η έλλειψη διασταύρωσης στοιχείων δεν βοηθά στην κατάρτιση αναλογιστικών μελετών με αξιοπιστία, που θα στηρίζονται σε πραγματικά δεδομένα και όχι υποθέσεις εργασίας.

Το ασφαλιστικό έχει ταξική διάσταση και η θέση του έχει σαφώς ιδεολογικό προσανατολισμό ως ζήτημα διανομής του εισοδήματος και πλούτου μεταξύ της εργασίας και του κεφαλαίου.

Το ασφαλιστικό σύστημα δεν κρίνεται μόνο βάσει δημοσιονομικών δεδομένων γιατί η κοινωνική ασφάλιση είναι η καρδιά της κοινωνικής πολιτικής.

Η βιωσιμότητα του συστήματος δεν αντιμετωπίστηκε με διεύρυνση των πηγών χρηματοδότησης (π.χ. κέρδη τραπεζών, φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας, σύλληψη της εισφοροδιαφυγής, αδήλωτη εργασία, αποτελεσματική αξιοποίηση κινητής και ακίνητης περιουσίας των Ταμείων και προσλήψεις μονίμων Δημοσίων Υπαλλήλων στη θέση των συνταξιοδοτούμενων, αντί των προσλήψεων με μερική απασχόληση και stage χωρίς ασφάλιση).

Αντίθετα υιοθετήθηκε η δοκιμασμένη διαχρονικά και αποτυχημένη πολιτική της μείωσης των συντάξιμων αποδοχών και η διαρκής αύξηση των ορίων ηλικίας.

Ασφαλιστικά μέτρα, βίαια σκληρά που ξεπερνούν τη λογική που αυξάνουν προκλητικά τα όρια ηλικίας, ειδικότερα στις μητέρες με ανήλικα παιδιά, που ακρωτηριάζουν τις συντάξεις σε όλα τα επίπεδα, που μετατρέπουν προοπτικά τη σύνταξη σε βοήθημα, που μεταφέρουν το δημογραφικό και οικονομικό κίνδυνο στον ίδιο τον εργαζόμενο.

Η ανακατανομή που έγινε μέσω του ασφαλιστικού, έγινε σε βάρος των χαμηλών και μεσαίων κοινωνικών τάξεων.

Διεκδικούμε:

1. Επαναφορά των ασφαλιστικών - συνταξιοδοτικών μας δικαιωμάτων που έχουν καταργηθεί με όλους τους αντισφαλιστικούς Νόμους.
2. Διασφάλιση του Δημόσιου, καθολικού και κοινωνικού χαρακτήρα, του ασφαλιστικού μας συστήματος.
3. Κατοχύρωση και διεύρυνση των δικαιωμάτων μας στο εφάπαξ και στην επικουρική σύνταξη.
4. Συνολική επέκταση των Β.Α.Ε. στους εργαζόμενους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.
5. Διαδοχική Ασφάλιση χωρίς καταβολή νέων εισφορών.
6. Περιορισμό της εισφοροδιαφυγής και της ανασφάλιστης εργασίας.
7. Πλήρης αναγνώριση του εργατικού ατυχήματος και της επαγγελματικής ασθένειας στους εργαζόμενους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Γ. ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ:

Ο Δημόσιος τομέας και οι εργαζόμενοι είναι σήμερα στο στόχαστρο. Μέσα σε ένα περιβάλλον που κυριάρχησαν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές και επιδίωξαν και επιδιώκουν τη συρρίκνωση του Δημόσιου, τη μεταφορά ρόλων και πόρων στους ιδιώτες, την υποβάθμιση της λειτουργίας και της προσφοράς των Δημοσίων Υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο, καλλιεργήθηκε συστηματικά η συνταγή να κτυπηθεί ο «δαίμονας» που λέγεται Δημόσιο.

Αναζητείται η αιτία της κρίσης στο «υπερδιογκωμένο», στο «σπάταλο», στο «αναποτελεσματικό» κράτος, στα «υψηλά» επιδόματα, συντάξεις και μισθούς των Δημοσίων Υπαλλήλων, στη «μονιμότητα» των εργασιακών σχέσεων. «Αντικρατιστές» εναντίον «κρατιστών». Είναι γνωστός ο «μύθος» για το 1.000.000 Δημόσιους Υπαλλήλους. Η απογραφή επιβεβαίωσε τις θέσεις του συνδικαλιστικού κινήματος για το μέγεθος του Δημοσίου, που είναι μικρότερο από το Μ.Ο. της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- A. Κεντρική Διοίκηση: 391.000
(α. 93.000 σε Υπουργεία - Περιφέρειες, β. 96.000 σε Νοσοκομεία, γ. 202.000 στην Εκπαίδευση).
- B. Ν.Π.Δ.Δ.: 47.000
- Γ. Ο.Τ.Α.: 90.000
- Δ. Στρατιωτικοί: 84.000
- Ε. Σώματα Ασφαλείας: 65.000
- ΣΤ. Κληρικοί: 11.000

Είναι γνωστός ο «μύθος» για τις υψηλές αποδοχές των Δημοσίων Υπαλλήλων όταν το 80% των εργαζομένων έχει αποδοχές μεταξύ 1.000-1.500 ευρώ. Είναι γνωστή η επίθεση κατά των σταθερών εργασιακών σχέσεων (μονιμότητα) και η αντικατάστασή της με ελαστικές σχέσεις εργασίας, π.χ. προγράμματα stage, Ορισμένου χρόνου, Εποχιακούς, Αορίστου Χρόνου κ.λ.π., που επιπρόσθετα δεν έχουν συνταξιοδοτική κάλυψη από τα Ταμεία του Δημοσίου.

Είναι βαθύτατα πολιτικές και ιδεολογικές επιλογές που στοχεύουν να ικανοποιήσουν τις αγορές, να αποσταθεροποιήσουν, να απορρυθμίσουν και να αποδυναμώσουν το κοινωνικό κράτος.

Η πολιτική αυτή ξεπούλησε Δημόσιες επιχειρήσεις στο βωμό της εισπρακτικής λογικής χωρίς κανένα αποτέλεσμα για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας, αναπτύχθηκαν εστίες διαφθοράς και διαπλοκής (Siemens, Βατοπέδι, κ.λ.π.) με συμμετοχή του ιδιωτικού κεφαλαίου και κρατικών παραγόντων, με «συναλλαγές» της εξουσίας και των «αόρατων» εξωπολιτικών κέντρων. **Είναι εκείνοι που ευθύνονται για την κρίση και ταυτόχρονα είναι κατήγοροι του Δημοσίου.**

Βέβαια έχουμε κατ' επανάληψη μιλήσει για τις παθογένειες της Δημόσιας Διοίκησης στην Ελλάδα. Είναι γνωστό ότι τον πολίτη αλλά και τον εργαζόμενο στις υπηρεσίες της κρατικής μηχανής ταλαιπωρούν η γραφειοκρατία και η πολυνομία, η έλλειψη σύγχρονων τεχνολογιών και άλλων υποδομών που θα επιταχύνουν τις λειτουργικές διαδικασίες.

Όμως το πρόβλημα της ουσιαστικής αλλαγής δεν είναι μόνο ζήτημα εκσυγχρονισμού των μέσων. Είναι και ζήτημα πολιτικής βούλησης που έχει σχέση με τη δημοκρατία, την αυτοτέλεια, το συγκεντρωτισμό, την αναξιοκρατία, τον κομματισμό, τις επιλογές των στελεχών.

Η πολιτική ομηρία και η εκμετάλλευση χιλιάδων νέων για μια θέση εργασίας και μάλιστα Ορισμένου Χρόνου στο Δημόσιο, το εμπόριο της ελπίδας με τα συστήματα προσλήψεων τελείως αφερέγγυα, δραματοποιεί ακόμη περισσότερο το πρόβλημα.

Η διαμόρφωση συνείδησης στους εργαζόμενους αλλά και στην κοινωνία, ότι τα πάντα στη Δημόσια Διοίκηση λειτουργούν με το σύστημα των πελατειακών σχέσεων από την ημέρα του διορισμού μέχρι την ημέρα της συνταξιοδότησης, από την διεκπεραίωση ενός απλού αιτήματος μέχρι τη λύση ενός δύσκολου ζητήματος ακυρώνει ουσιαστικά στην πράξη κάθε προσπάθεια για ποιοτική αναβάθμιση της Δημόσιας Διοίκησης.

Η λειτουργία και αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης έχει μοχλό τον ίδιο τον εργαζόμενο.

Δεν μπορεί να στηριχθεί στο διαρκή έλεγχο και αυταρχισμό της διευθυντικής εξουσίας, αλλά στη συλλογικότητα, τη συνεργασία, την αλληλεγγύη, τη δημοκρατία, την επιμόρφωση, τη χαρά της εργασίας και δημιουργίας μέσα από προσδιορισμένα καθήκοντα και ευθύνες, συλλογικές και ατομικές.

Ο πολίτης δεν μπορεί να υποφέρει και να ταλαιπωρείται από τα γρανάζια της γραφειοκρατίας, δεν μπορεί να επιταχύνεται η εξυπηρέτησή του από τα «γρηγορόσημα» μιας μικρής μειοψηφίας που είναι επιλήσμονες του καθήκοντος και παραβιάζουν αξίες, ηθικές αρχές, προσβάλλοντας τη συντριπτική πλειοψηφία των Δημοσίων Υπαλλήλων.

Κεντρικός στόχος η ποιοτική αναβάθμιση των Δημοσίων υπηρεσιών, η μεγαλύτερη προσβασιμότητα σε αυτές των πολιτών και ένα νέο ενιαίο - δίκαιο μισθολόγιο των Δημοσίων Υπαλλήλων.

Διεκδικούμε:

1. Αναβάθμιση του ανθρώπινου Δυναμικού, αντικειμενικό σύστημα προσλήψεων, αξιοκρατική στελέχωση.
2. Προστασία και αναβάθμιση των Υπηρεσιών του Δημοσίου και των Ο.Τ.Α. με την αύξηση των πόρων για τη λειτουργία τους, τη βελτίωση των υποδομών και των εξοπλισμών τους.
3. Ουσιαστική οικονομική αναβάθμιση των Δημοσίων Υπαλλήλων.
4. Κατάργηση του Νόμου για τις Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα (Σ.Δ.Ι.Τ.). Υπεράσπιση του Δημόσιου και Κοινωνικού χαρακτήρα των υπηρεσιών, αποτροπή κάθε προσπάθειας ιδιωτικοποίησης.
5. Ενίσχυση του Δημόσιου χαρακτήρα των υπηρεσιών της Υγείας, της Παιδείας και της Πρόνοιας. Αύξηση των δαπανών για τη λειτουργία τους και την αναβάθμιση της ποιότητά τους.
6. Ένταξη όλων των Δημοσίων Υπαλλήλων στην Εργατική Εστία.

Δ. ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ:

Η οικονομική κρίση και η ένταξη του προγράμματος «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» στο πρόγραμμα σταθερότητας σε συνδυασμό με την αφαίρεση πόρων από τους Ο.Τ.Α. μας αναγκάζει να παρέμβουμε πιο αποφασιστικά στις εξελίξεις που διαμορφώνεται συνολικά στην Περιφερειακή και Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Η μεταρρύθμιση με το όνομα «Καλλικράτης», θα έχει άμεση επίπτωση στο σύνολο του διοικητικού μηχανισμού της χώρας και στην καθημερινότητα του πολίτη, ειδικότερα στην Περιφέρεια. Είναι γνωστό ότι ανασυγκροτείται η πρωτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση με τη συγχώνευση 1.034 Δήμων και Κοινοτήτων σε 325 Δήμους. Οι 54 Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις συγχωνεύονται σε 13 Περιφέρειες που θα αποτελούν τον δεύτερο βαθμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και η Κρατική Διοίκηση «αποσύρεται» από τις 13 διοικητικές Περιφέρειες και συγκροτείται σε 7 (αποκεντρωμένες Διοικήσεις).

Αυτή η απόφαση να προωθηθεί η Διοικητική Μεταρρύθμιση (Καλλικράτης) εν μέσω οικονομικής κρίσης με διαδικασία «τελεσίγραφου» και συσχετισμένη με το μνημόνιο δείχνει και την αναγκαιότητα για βαθύ - ριζικό μετασχηματισμό του κράτους σε κράτος επιτελείο - στρατηγείο. Ένα κράτος που πρέπει να διαχειρίζεται κεντρικά στρατηγικά θέματα και εθνικές πολιτικές όπως: άμυνα, εξωτερική πολιτική, δημόσια διοίκηση, δικαιοσύνη, οικονομία, παιδεία, υγεία και να μπορεί να μεταφέρει αρμοδιότητες οι οποίες δεν αποτελούν ευθύνη της κεντρικής διοίκησης αλλά ανήκουν στην Αυτοδιοίκηση όπως το Σύνταγμα ορίζει.

Μια τέτοια όμως μεταρρύθμιση έπρεπε και πρέπει να συνοδεύεται:

1. Με επαρκή χρηματοδότηση και κάλυψη των υποχρεώσεων που κληροδοτούν οι σημερινοί Ο.Τ.Α.
2. Με συγκεκριμένο σχεδιασμό για ενσωμάτωση στην Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση όλων των αναπτυξιακών και κοινωνικών κρατικών Περιφερειακών Λειτουργιών.
3. Με εφαρμογή αυστηρών κριτηρίων χωροταξικής ενότητας.
4. Με ανακατανομή και σαφή οριοθέτηση αρμοδιοτήτων.
5. Με πραγματική αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού της Αυτοδιοίκησης και σεβασμό στον οικογενειακό προγραμματισμό και την μέχρι σήμερα υπηρεσιακή θέση του.

Η υποθήκευση του Προγράμματος «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» απειλεί χιλιάδες συμβασιούχους να γίνουν τα «μαζικά θύματα» του μνημονίου. Τελικώς το Πρόγραμμα «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» όπως ψηφίστηκε με στόχο τη μείωση του λειτουργικού κόστους υπηρεσιών και μόνο, θα έχει ως συνέπεια την υποβάθμιση των παροχών προς τον πολίτη, την ανατροπή των εργασιακών δικαιωμάτων και τελικώς τη διοικητική παραλυσία.

Παράλληλα οι αναγκαστικές μετατάξεις θα έχουν ως συνέπεια την πλήρη ανατροπή των δικαιωμάτων των εργαζομένων, του οικογενειακού προγραμματισμού αλλά και την αποσύνθεση των υπηρεσιών. Το Πρόγραμμα «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» σε ένα πλαίσιο μνημονίου προσλαμβάνει άλλη κατεύθυνση από τις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών, της περιφερειακής ανάπτυξης, της τοπικής προστασίας.

Επίσης θα πρέπει να τονιστεί ότι η καθολική μεταφορά αρμοδιοτήτων της παραγωγικής κρατικής λειτουργίας στην Αυτοδιοίκηση και μάλιστα χωρίς καμιά προηγούμενη τεχνική αιτιολόγηση των αναγκών που θα προκύψουν, θα αποτελέσει το σπέρμα αποτυχίας του νέου θεσμού με τεράστιες κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις, ιδιαίτερα σήμερα που η χώρα διέρχεται μια από τις σημαντικότερες καμπές στην ιστορία της.

Η πρόταση για αποτελεσματικότερη Δημόσια Διοίκηση αλλά και Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει να έχει πλαίσιο πολιτικών αρχών, στόχων και χρονοδιάγραμμα υλοποίησης. Πρέπει να προβλέπει αλλαγές στο περιβάλλον εργασίας, καθηκόντων και ευθυνών, ενίσχυση της Περιφέρειας, ενίσχυση των υποδομών, απλοποίηση των διαδικασιών, διαφάνεια και αξιοκρατία στις υπηρεσιακές μεταβολές και στις προσλήψεις, αύξηση των πόρων για Παιδεία, Υγεία, Κοινωνική Ασφάλιση, Πρόνοια, Ανεργία, ενίσχυση του Κοινωνικού Κράτους, διαρκή επιμόρφωση και κατάρτιση των υπαλλήλων, αποκέντρωση πόρων και αρμοδιοτήτων με σαφή προσδιορισμό για τη διευκόλυνση του πολίτη, αλλά και καλυτέρευση των εργασιακών σχέσεων του εργαζόμενου.

Συγχρόνως διεκδικούμε:

1. Να κατοχυρώνεται η Διοικητική αυτοτέλεια και η οικονομική αυτοδυναμία των Ο.Τ.Α.
2. Να υπάρξει διασφάλιση όλων των θέσεων εργασίας.
3. Να αναπτυχθούν σύγχρονες δομές και λειτουργίες στο εσωτερικό των Ο.Τ.Α. Α' βαθμού.
4. Να υπάρχει ανάπτυξη και αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού.
5. Να αποτρέψουμε κάθε προσπάθεια ιδιωτικοποίησης των υπηρεσιών Δημόσιου και Κοινωνικού χαρακτήρα των Ο.Τ.Α. Α' βαθμού.
6. Να καθοριστούν με σαφήνεια οι κανόνες διαφάνειας και χρηστής διαχείρισης των πόρων.

Ε. ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ Ο.Τ.Α.:

Το δικαίωμα των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων αναδείχτηκε ως κυρίαρχο αίτημα του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος. Η διεκδίκηση των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων πήρε ιδιαίτερα χαρακτηριστικά για την ανατροπή αντιλήψεων και ιδεολογητικών εμμονών ως προς την εξουσιαστική σχέση κράτους - Δημοσίου Υπαλλήλου.

Η μονομερής μονοπωλιακή κρατική εξουσία προσδιορισμού των όρων και συνθηκών εργασίας των Δημοσίων Υπαλλήλων θεωρείτο ως οιονεί κοινωνικοπολιτική νομοτέλεια.

Η εμμονή, η επιμονή και ο αγώνας του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος στη διεκδίκηση του συλλογικού δικαιώματος των διαπραγματεύσεων οδήγησε αρχικά στην επικύρωση με ομοφωνία από τη Βουλή των Διεθνών Συμβάσεων Εργασίας 151 και 154 αναγκαία προϋπόθεση για ρύθμιση του δικαιώματος και μετέπειτα στη ψήφιση του Νόμου 2738/1999 που για πρώτη φορά καθιέρωνε το δικαίωμα των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων.

Ωστόσο το πλαίσιο των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων όπως ψηφίστηκε δεν εξέφρασε τις θέσεις, προτάσεις και επιδιώξεις του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος. Ήταν και είναι ισχυρά περιοριστικό στο εύρος εφαρμογής, στα περιεχόμενά του, στα όργανα διαμεσολάβησης.

Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι κατά τη διαδικασία ψήφισης του Νόμου στη Βουλή η επιχειρηματολογία όλων σχεδόν των κοινοβουλευτικών εκπροσώπων των κομμάτων ήταν, ότι το σύνταγμα θέτει περιορισμούς ως προς τους κρίσιμους όρους απασχόλησης των Δημοσίων Υπαλλήλων, τις οργανικές θέσεις και ιδιαίτερα τους μισθούς και τις αμοιβές και ότι αυτά δεν μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο συλλογικών διαπραγματεύσεων. Παρέπεμπαν δε όλοι στην οριστική επίλυση του ζητήματος με θεσμικό τρόπο στην τότε επικείμενη αναθεώρηση του συντάγματος.

Τόσο το περιοριστικό περιβάλλον του Νόμου όσο και οι παραμένουσες αντιλήψεις του πολιτικού συστήματος ως προς τη σχέση κράτους - Δημοσίων Υπαλλήλων αποτυπώνονται στο γεγονός **ότι στα δέκα χρόνια από την ψήφιση του Νόμου δεν κατέστη δυνατό να υπογραφεί ούτε μια Γενική Συλλογική Σύμβαση.**

Σήμερα η απαίτηση και ο αγώνας για πρόωθηση, νομοθέτηση και υλοποίηση του νέου συστήματος Συλλογικών Διαπραγματεύσεων στο Δημόσιο, **είναι στόχος επίκαιρης και στρατηγικής σημασίας για το δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα.**

Οι συλλογικές διαπραγματεύσεις παρέχουν δυνατότητες, μηχανισμούς και νομικές δεσμεύσεις για περιορισμό των μονομερών ρυθμίσεων, των αυθαιρεσιών στην άσκηση των πολιτικών. Η συμμετοχή των εργαζομένων στη διαμόρφωση και υλοποίηση των δημόσιων πολιτικών μπορεί να περιφρουρηθεί και να αναβαθμιστεί ο χαρακτήρας των δημόσιων υπηρεσιών ώστε να συμβάλλουν στην αναγκαία οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας.

Η θεσμοθέτηση ουσιαστικού συστήματος συλλογικών διαπραγματεύσεων μπορεί να αποτελέσει στη συγκυρία, μηχανισμό περιφρούρησης, επανάκτησης και διεύρυνσης των δικαιωμάτων των εργαζομένων στο Δημόσιο. Το δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα μέσα από τους αγώνες του και την εφαρμογή ενός νέου συστήματος συλλογικών διαπραγματεύσεων στο Δημόσιο (και όχι απλώς διαβούλευση) μπορεί να επανακαθορίσει στρατηγική, τακτική, στόχους, λειτουργία και δράση. Οι αγώνες πρέπει να έχουν αποτέλεσμα που να διαφυλάσσουν και να διευρύνουν τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Διεκδικούμε:

1. Συγκρότηση Σώματος μεσολάβησης με αντικειμενικά κριτήρια.
2. Διεύρυνση, με νομοθετική ρύθμιση, των θεμάτων που μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο Συλλογικών Συμβάσεων.
3. Κατοχύρωση των διαφορών επιπέδων διαπραγμάτευσης.

Ζ. ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ:

Ιδιαίτερα αυτή την περίοδο, με την οικονομία σε ύφεση, με τις παρεμβάσεις της κυβέρνησης στο πλαίσιο του προγράμματος σταθερότητας και του μνημονίου, το φορολογικό σύστημα της χώρας έγινε πιο κοινωνικά άδικο, έντονα ταξικό, αναποτελεσματικό και αντιαναπτυξιακό.

Η υπερδιόγκωση της φοροδιαφυγής, της φοροκλοπής, η μεγάλη αύξηση των έμμεσων φόρων και υπερφορολόγηση των μισθωτών και των συνταξιούχων, αποτελούν και στην περίοδο της οικονομικής κρίσης τα κύρια χαρακτηριστικά του.

Η εντατικοποίηση και αυτή την χρονική περίοδο της επιβάρυνσης των μισθωτών και των συνταξιούχων φανερώνεται ότι και πάλι επιλέγονται τα εύκολα θύματα για να πληρώσουν την οικονομική κρίση.

Η μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας σε συνδυασμό με το κύμα ακρίβειας και αυξήσεων έχει φέρει την πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού σε οικονομική απόγνωση.

Ειδικότερα αυτή την περίοδο εξακολουθούμε να θεωρούμε ότι είναι αναγκαία μια ριζοσπαστική φορολογική μεταρρύθμιση, που θα εξασφαλίζει τους αναγκαίους πόρους για την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους και θα διασφαλίζει την φορολογική ελάφρυνση των μισθωτών και συνταξιούχων.

Διεκδικούμε:

1. Αφορολόγητο όριο στα 16.000 ευρώ.
2. Τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας.
3. Αλλαγή της σχέσης άμεσων και έμμεσων φόρων.
4. Ουσιαστική καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.
5. Ουσιαστική φορολόγηση των υψηλών εισοδημάτων και κερδών αλλά και της μεγάλης ακίνητης περιουσίας.
6. Δίκαιο φορολογικό σύστημα.

ΣΤ. ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ:

Η εφαρμογή του μνημονίου και οι επιταγές της τρόικας οδηγούν με ταχύτατους ρυθμούς σε απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων στον Ιδιωτικό και Δημόσιο Τομέα. Επιλογές πολιτικές στο πλαίσιο των νεοφιλελεύθερων επιλογών της κυβέρνησης.

Η κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, η απελευθέρωση των απολύσεων, ο περιορισμός της πλήρους απασχόλησης, η κατάργηση του θώρου, η ενοικίαση των εργαζομένων, η συνέχιση της κάλυψης των πάγιων και διαρκών αναγκών του Δημοσίου και των Ο.Τ.Α. από συμβασιούχους έργου, διμηνίτες, εργαζόμενους μερικής απασχόλησης, αποτελούν τον κανόνα στις εργασιακές σχέσεις.

Μια σκληρή πραγματικότητα που έχει αρνητικές επιπτώσεις για τα δικαιώματα τα των εργαζομένων και την κοινωνία γενικότερα.

Ενώ η εφαρμογή της απόφασης για μια (1) πρόσληψη σε πέντε (5) αποχωρήσεις οδηγεί σε υποβάθμιση και ουσιαστικά σε διάλυση των Δημοσίων υπηρεσιών.

Συγχρόνως εντείνονται οι φήμες για απολύσεις, στο πλαίσιο των αποφάσεων του Δ.Ν.Τ. για απολύσεις εκτός των συμβασιούχων και μόνιμου προσωπικού καθώς αναζητείται το άλλοθι για τα αίτια της οικονομικής κρίσης.

Διεκδικούμε:

1. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού με βάση τις πάγιες και διαρκείς ανάγκες των Ο.Τ.Α. και σύμφωνα με τις προβλέψεις των Ο.Ε.Υ.
2. Αποτροπή με κάθε τρόπο των απολύσεων που σχεδιάζονται από την κυβέρνηση και την τρόικα.
3. Μονιμοποίηση των εργαζομένων Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου που εργάζονται, για ενιαία, μόνιμη και σταθερή εργασία στο Δημόσιο και τους Ο.Τ.Α.
4. Τακτοποίηση του προσωπικού που απασχολείται με Συμβάσεις Ορισμένου Χρόνου ή Έργου και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.
5. Κατάργηση του Νόμου για τη μερική απασχόληση και των ελαστικών σχέσεων εργασίας.
6. Συνεχής εκπαίδευσης και επιμόρφωση του ανθρώπινου δυναμικού των Ο.Τ.Α.
7. Στους κλάδους και ειδικότητες που περιλαμβάνονται στο κλαδολόγιο - προσοντολόγιο των Ο.Τ.Α. να μην εγκρίνονται προσλήψεις με Συμβάσεις Μίσθωσης Έργου.
8. Εξαιρέση των Ο.Τ.Α. από την αναστολή των προσλήψεων λόγω του μνημονίου.

Η. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ Ο.Τ.Α.:

Η συγχώνευση και ενοποίηση των Επιχειρήσεων των Ο.Τ.Α. λόγω της εφαρμογής του Ν. 3852/2010, πρόγραμμα «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», πρέπει να αποτελέσει την αγωνιστική αφετηρία του συνδικαλιστικού κινήματος για την κατάργησή τους και την επιστροφή όλων των αρμοδιοτήτων καθώς η συνέχιση της λειτουργίας τους εντείνουν την αποσύνθεση των υπηρεσιών Δημόσιου και Κοινωνικού χαρακτήρα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η γιγάντωσή τους το προηγούμενο χρονικό διάστημα με τις συνεχείς παρατάσεις για να εναρμονισθούν με τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων επιτείνανε την ομηρία χιλιάδων εργαζομένων, ακύρωσαν βαθμιαία και συστηματικά το Δημόσιο χαρακτήρα των υπηρεσιών και το ανθρώπινο δυναμικό και ουσιαστικά αποτέλεσαν και αποτελούν τον προθάλαμο για τη μεταφορά των αρμοδιοτήτων σε ιδιώτες.

Διεκδικούμε:

1. Μεταφορά ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ όλου του προσωπικού με παράλληλη κατάργηση των Επιχειρήσεων που το αντικείμενό τους έχει σχέση με τις υπηρεσίες των Ο.Τ.Α.
2. Καθορισμός ενιαίου πλαισίου αμοιβών και όρων απασχόλησης στους εργαζόμενους των Επιχειρήσεων Ο.Τ.Α.

Θ. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ:

Η επίθεση που θα δεχτούμε το επόμενο χρονικό διάστημα τόσο από την κυβέρνηση όσο και από μερίδα αιρετών, αλλά και από τα ιδιωτικά συμφέροντα και κυρίως η αντίδραση του συνδικαλιστικού κινήματος θα σηματοδοτήσει τον τρόπο διαχείρισης των Στερεών Αποβλήτων.

Καθώς η μη ολοκλήρωση των Περιφερειακών σχεδιασμών στην ολοκληρωμένη διαχείριση των Στερεών Αποβλήτων δημιουργεί αυτή την χρονική περίοδο τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την συνολική επίθεση των Ιδιωτικών Συμφερόντων για την συνολική αφαίρεση της αρμοδιότητας.

Πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις συνεχείς παλινωδίες των αιρετών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο Νομό Αττικής για την εφαρμογή του Περιφερειακού Σχεδιασμού και τον τρόπο κατασκευής των εργοστασίων.

Να αποτρέψουμε κάθε προσπάθεια απόπειρας εισαγωγής της περιβαλλοντοκτόνας και καρκινογόνας καύσης των απορριμμάτων σε όλη την χώρα, πολύ περισσότερο στα μεγάλα αστικά κέντρα.

Να εκφράσουμε κατηγορηματικά την αντίθεσή μας σε οποιαδήποτε μορφή άμεσης και έμμεσης ιδιωτικοποίησης, σε όλο το φάσμα της διαχείρισης των Στερεών Αποβλήτων.

Ιδιαίτερο βάρος θα πρέπει να ρίξουμε στη διαχείριση των Στερεών Αποβλήτων στο Νομό Θεσσαλονίκης και κατ' επέκταση στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας όπου οι επιδιώξεις των αιρετών είναι οι συμπράξεις Σ.Δ.Ι.Τ. και η εισαγωγή της θερμικής επεξεργασίας. (καύσης).

Διεκδικούμε:

1. Άμεση εφαρμογή του Εθνικού σχεδιασμού και των Περιφερειακών και Νομαρχιακών σχεδιασμών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των Στερεών Αποβλήτων, καθώς η καθυστέρηση εφαρμογής τους δημιουργεί τις κατάλληλες συνθήκες για την ιδιωτικοποίηση.
2. Κατάργηση της σύμβασης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με την Ε.Ε.Α.Α. Α.Ε. για την ανακύκλωση των Δημοτικών Απορριμμάτων συσκευασίας. Δημιουργία ενιαίου, αποκλειστικά Δημόσιου Φορέα για την ανακύκλωση των υλικών συσκευασίας με καθοριστική την εκπροσώπηση σ' αυτόν των Ο.Τ.Α. και των Συνδέσμων τους που εξειδικεύονται με την επεξεργασία και διάθεση των απορριμμάτων. Η ανακύκλωση να υλοποιείται από τους Δήμους, σε συνεργασία με τους Συνδέσμους Διαχείρισης των Απορριμμάτων.
3. Άμεση ανάληψη πρωτοβουλίας από την κυβέρνηση και τους φορείς των Ο.Τ.Α. για την προώθηση κατασκευής των Κ.Δ.Α.Υ. και των μονάδων μηχανικής ανακύκλωσης και κομποστοποίησης, που προβλέπονται στους περιφερειακούς σχεδιασμούς και να μην περιορίζονται στην κατασκευή Χ.Υ.Τ.Α. ή Χ.Υ.Τ.Υ. που και αυτοί κατασκευάζονται με το σταγονόμετρο, με συνεχείς υπαναχωρήσεις και έξωθεν παρεμβάσεις, λόγω κυρίως πολιτικών σκοπιμοτήτων.
4. Η αυστηρή εφαρμογή των νομοθεσίας για τη διαχείριση των Επικίνδυνων Ιατρικών Αποβλήτων (Ε.Ι.Α.). Ενίσχυση του ρόλου της εγκατάστασης του Ε.Σ.Δ.Κ.ΝΑ. για την αποτέφρωση. Προστασία της υγείας των πολιτών, των εργαζομένων και του περιβάλλοντος, από την ανεξέλεγκτη διάθεσή τους.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό σε όλους ότι οποιαδήποτε προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων θα συναντήσει συνολικά τη δυναμική αντίδραση των εργαζομένων, μιας και θα έχει στόχο εκτός των άλλων τη συρρίκνωση του Δημόσιου και Κοινωνικού χαρα-

κτήρα των παρεχομένων υπηρεσιών, τον οικονομικό μαρασμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, την μεταβίβαση της οικονομικής επιβάρυνσης στο Δημότη, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και την καταστροφή του περιβάλλοντος.

I. ΚΩΔΙΚΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ:

Ο Κώδικας Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (Ν. 3584/2007) μπορεί και πρέπει να αποτελέσει το πιο σημαντικό εργαλείο με βασικό στόχο του συνδικαλιστικού κινήματος, των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, τη λειτουργική αυτοτέλεια, την προστασία και αναβάθμιση των υπηρεσιών των Ο.Τ.Α. και την υπεράσπιση του Δημόσιου και Κοινωνικού χαρακτήρα τους.

Η αξιοκρατία και η απαγκίστρωσή της από την κομματική πελατειακή κατάσταση είναι αναγκαία, για να σταματήσει η αποσύνθεση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για να υποστηρίξουμε τα εργασιακά, συλλογικά και κοινωνικά μας δικαιώματα.

Τελικός στόχος μας πρέπει να είναι η διαμόρφωση ενός Κώδικα, που θα είναι προσαρμοσμένος στα σημερινά δεδομένα και ανάγκες και που παράλληλα θα διασφαλίζει σταθερές εργασιακές σχέσεις και τα δικαιώματα των εργαζομένων, αλλά και που θα δημιουργεί τις καλύτερες προϋποθέσεις για την εξυπηρέτηση του πολίτη.

Γι' αυτό διεκδικούμε:

1. Ανθρώπινο δυναμικό αναβαθμισμένο, με αυτονομία και πρωτοβουλία στο πλαίσιο της συνταγματικής νομιμότητας.
2. Δομή και οργανωτικό πλαίσιο με σαφείς ρόλους, ευθύνες, σχέσεις εξουσίας, τρόπους και ενέργειες διοικητικής λειτουργίας και διαδικασιών.
3. Οργάνωση και διαμόρφωση μιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης χωρίς περιττή γραφειοκρατία, πολυνομία, που να εμπνέει και να έχει έμφαση στο μέλλον και όχι στο παρελθόν.
4. Αντικειμενικό σύστημα προσλήψεων, αξιοκρατική στελέχωση.
5. Οικονομική αναβάθμιση του προσωπικού.
6. Ενίσχυση των υποδομών των υπηρεσιών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αντιμετώπιση των προβλημάτων στέγασης, μηχανολογικού εξοπλισμού κ.λ.π.
7. Δια βίου επιμόρφωση και προσαρμογή στις νέες τεχνολογίες όλου του προσωπικού των Ο.Τ.Α.
8. Την έκδοση του Προεδρικού Διατάγματος από τον Υπουργό Εσωτερικών για τον καθορισμό των κατηγοριών - κλάδων - προσόντων κ.λ.π. για το προσωπικό των Ο.Τ.Α., όπως προβλέπεται από το άρθρο 82 του Ν.3584/2007.
9. Άμεση έκδοση του Προεδρικού Διατάγματος από τον Υπουργό Εσωτερικών που θα καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι και η διαδικασία μετάταξης των Υπαλλήλων που καταργούνται οι οργανικές τους θέσεις σύμφωνα με τα άρθρα 158 και 200 του Ν.3584/2007.

K. ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ:

Συνεχίζουμε και εντείνουμε τον αγώνα μας για την πιστή εφαρμογή, τόσο από το Κράτος, όσο και από τους φορείς τη Τοπικής Αυτοδιοίκησης του θεσμικού πλαισίου για τα ζητήματα Υγιεινής και Ασφάλειας των Εργαζομένων και την επιβολή κυρώσεων όπου υπάρχει άρνηση ή πλημμελής εφαρμογής τους.

Την υποχρέωση στους Ο.Τ.Α. για την πρόσληψη Γιατρών Εργασίας και Τεχνικών Ασφαλείας, για την εφαρμογή στην πράξη ενός σύγχρονου θεσμικού πλαισίου, για τους όρους και συνθήκες ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.

Γι' αυτό διεκδικούμε:

1. Την πλήρη αναγνώριση του εργατικού ατυχήματος και της επαγγελματικής ασθένειας και στους εργαζόμενους των Ο.Τ.Α. με σχέση εργασίας Δημοσίου Δικαίου.
2. Την τροποποίηση της κοινής Υπουργικής Απόφασης για τα Ατομικά Μέσα Προστασίας και την ένταξη και νέων κατηγοριών εργαζομένων.
3. Τη δημιουργία Δημόσιου Φορέα με τη συμμετοχή του Υπουργείου Εσωτερικών, της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και της Π.Ο.Ε. - Ο.Τ.Α., για τη διαρκή παρακολούθηση, ενημέρωση και διενέργεια μελετών και ερευνών των συνθηκών εργασίας στις ιδιαίτερα βεβαρημένες από άποψη συνθηκών εργασίας, κατηγορίες εργαζομένων στα Β.Α.Ε.
4. Την αντιμετώπιση των προβλημάτων που έχει δημιουργήσει το Ελεγκτικό Συνέδριο για τον τρόπο πρόσληψης και απασχόλησης των Γιατρών Εργασίας και Τεχνικών Ασφαλείας στους Ο.Τ.Α.

Λ. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ:

Η ψήφιση και η εφαρμογή από 1-8-2008 του Ν. 3655/2008 για την ενοποίηση των Ταμείων, δυστυχώς επιβεβαίωσε τις προβλέψεις μας για κατάργηση, ισοπέδωση και συρρίκνωση των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Γι' αυτό, το επόμενο χρονικό διάστημα κρίνεται αναγκαία η ετοιμότητα όλων των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, καθώς με δικαιολογία την οικονομική κρίση επίκειται συνολική επίθεση στα δικαιώματά μας.

Γι' αυτό συνεχίζουμε την αντίθεσή μας στην εφαρμογή του Ν. 3655/2008 και συνεχίζουμε να διευρύνουμε και νομικά τη συνταγματικότητα του πιο πάνω Νόμου, σχετικά με τη διασφάλιση της οικονομικής αυτοτέλειας των Τομέων του Τ.Α.Δ.Κ.Υ. και των κεκτημένων των ασφαλισμένων και βοηθηματούχων.

Στην πορεία μας αυτή διεκδικούμε:

1. Τροποποίηση και βελτίωση του Κανονισμού Παροχών του Τομέα Ο.Π.Α.Δ. - Τ.Υ.Δ.Κ.Υ. και εναρμόνιση στις σημερινές συνθήκες. Αποτροπή κάθε προσπάθειας κατάργησης των δικαιωμάτων, των ασφαλισμένων του Ταμείου.
2. Ενίσχυση και άμεση στελέχωση με το αναγκαίο ανθρώπινο δυναμικό του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ. για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων.
3. Υπαγωγή στην ασφάλιση του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ. και των Τομέων του Τ.Α.Δ.Κ.Υ. όλων των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση (Δημοσίου Δικαίου και Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου).
4. Μείωση των εισφορών των συνταξιούχων του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ., στα ίδια ποσοστά με τους εν ενεργεία υπαλλήλους.
5. Επαναφορά της διαδικασίας πληρωμής μικροδαπανών στους ασφαλισμένους του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ. που ίσχυε μέχρι τις 31-7-2008.
6. Αποτροπή κάθε προσπάθειας αποδυνάμωσης του προσωπικού των Τομέων του Τ.Α.Δ.Κ.Υ. και Τ.Υ.Δ.Κ.Υ.

7. Επαναφορά του δικαιώματος συμψηφισμού και παρακράτηση του ποσού εξαγοράς προϋπηρεσίας από το εφάπαξ, όπως γινόταν μέχρι σήμερα και όχι οι εργαζόμενοι για να τους καταβληθεί το μηνιαίο βοήθημα και το εφάπαξ να προπληρώνουν όλο το ποσό που αναλογεί στις αιτήσεις εξαγοράς.
8. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε προσπάθεια μεταστέγασης των υπαλλήλων των δύο Τομέων, η οποία αντί να λύσει θα δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στην χορήγηση των παροχών και των δύο Τομέων, καθώς είναι αναγκαία η συνεργασία τους.
9. Η τροποποίηση του τρόπου υπολογισμού του μηνιαίου Βοηθήματος του Τ.Α.Δ.Κ.Υ. (επικουρική σύνταξη) από 9% σε 10%.
10. Αύξηση του εφάπαξ Βοηθήματος του Τ.Α.Δ.Κ.Υ. από 110 σε 120 μηνιαία Βοηθήματα.
11. Κατάργηση της κράτησης 1% υπέρ του Μ.Τ.Π.Υ. στις πρόσθετες αποδοχές των υπαλλήλων των Ο.Τ.Α.

Μ. ΠΡΟΝΟΙΑΚΕΣ ΔΟΜΕΣ ΤΩΝ Ο.Τ.Α.:

Άμεση αντιμετώπιση της συνεχιζόμενης αδιαφορίας στη λειτουργία των Προνοιακών Δομών των Ο.Τ.Α. καθώς η κυβέρνηση με την αλλαγή του τρόπου λειτουργίας και χρηματοδότησης των Προνοιακών Δομών, ουσιαστικά καταργεί την Κοινωνική διάσταση και σύμφωνα με τις αποφάσεις της η κοινωνική πολιτική γίνεται αντικείμενο επιχειρηματικής δραστηριότητας με βασικό στόχο το κέδος.

Δεν υπάρχει καμιά πρόβλεψη για την εξασφάλιση της εργασίας του ήδη υπάρχοντος προσωπικού, που όλα τα προηγούμενα χρόνια έστησε αυτές τις Δομές, εργάστηκε σκληρά και συνέβαλε στην ανάδειξη της σπουδαιότητας και αναγκαιότητας αυτών των Δομών, στο σημερινό κοινωνικό γίγνεσθαι.

Η Π.Ο.Ε. - Ο.Τ.Α. πιστεύει και διεκδικεί ως μόνη λύση τη συνέχιση της λειτουργίας και όχι την κατάργηση των Προνοιακών Δομών, θέτοντας τις εξής προϋποθέσεις:

1. Διασφάλιση της συνέχισης λειτουργίας των Προνοιακών Δομών μεταξύ των οποίων «Βοήθεια στο Σπίτι», «Κοινωνική Μέριμνα», «Κ.Δ.Α.Π.», «Κ.Δ.Α.Π. ΑμεΑ», «Κ.Η.Φ.Η.», με πραγματική εξασφάλιση της χρηματοδότησης τους πέραν του Δεκεμβρίου 2010, οπότε λήγει η χρηματοδότηση των Προνοιακών Δομών.
2. Εξασφάλιση του κόστους της Μισθοδοσίας όλων, των εργαζομένων στα Προνοιακά Προγράμματα με πρόβλεψη στον κρατικό προϋπολογισμό, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της κυβέρνησης και της συνταγματικής της υποχρέωσης, γιατί μέχρι σήμερα οι εργαζόμενοι όλων των προγραμμάτων εργάζονται απλήρωτοι για πολλούς μήνες.
3. Ενιαία προκήρυξη με αυξημένη μοριοδότηση των συμβασιούχων των Προνοιακών Δομών, που δεν έχουν υπαχθεί ή δεν έχουν καταταγεί με τις διατάξεις του Π.Δ. 164/2004.
4. Διασφάλιση των ανωτέρω προϋποθέσεων, έτσι ώστε οι Ο.Τ.Α. να προχωρήσουν σε σύσταση Διεύθυνσης Κοινωνικής Υπηρεσίας και των ανάλογων οργανικών θέσεων προκειμένου να παρέχονται όλες οι υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας σε όλους τους πολίτες αδιακρίτως.
5. Άμεσα κατάργηση των τροφείων, που επιβαρύνουν σημαντικά τον οικογενειακό προϋπολογισμό, ώστε να υπάρχει πραγματική στήριξη στις εργαζόμενες μητέρες.
6. Χορήγηση από το Υπουργείο Εσωτερικών όλων των αναγκαίων κονδυλίων, για την απρόσκοπτη λειτουργία των Δημοτικών Παιδικών και Βρεφικών Σταθμών, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα

εγγραφής όλων των παιδιών των εργαζομένων οικογενειών, χωρίς καμιά οικονομική επιβάρυνση.

N. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ:

Με τις παρεμβάσεις μας το επόμενο χρονικό διάστημα πρέπει να καθορίσουμε ένα ενιαίο πλαίσιο λειτουργίας που βασικό στόχο θα έχει μια ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ στην υπηρεσία των πολιτών, για τη βελτίωση της καθημερινότητας και της ποιότητας ζωής.

Να μην χρησιμοποιείται σαν εισπρακτικός μηχανισμός της κάθε Δημοτικής Αρχής και να μην μετατρέπεται σε μηχανισμό καταστολής, στα πρότυπα της Ελληνικής Αστυνομίας.

Σκέψεις και προτάσεις για οπλοφορία του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας, καθώς και για κοινή της δράση με την Ελληνική Αστυνομία, θα μας βάλουν σε άγνωστα και επικίνδυνα μονοπάτια, που δεν συνάδουν με το ύφος και το ρόλο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στη χώρα μας και σίγουρα θα μας βρουν ΟΛΟΥΣ αντιμέτωπους.

Αγωνιζόμαστε για τη διαμόρφωση ενός ξεκάθਾਰου πλαισίου λειτουργίας και καθορισμού των αρμοδιοτήτων, όπως πιο πάνω αναφερόμαστε και την επίλυση των προβλημάτων των εργαζομένων στην Δημοτική Αστυνομία που αναλυτικά είναι:

1. Να ενταχθεί το ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας (Π.Ε. 23, Τ.Ε. 23 και Δ.Ε. 23) στα Β.Α.Ε. (κατηγορία Βαρέων).
2. Να χορηγείται με τροποποίηση της κοινής Υπουργικής Απόφασης για τα ατομικά μέσα προστασίας γάλα και στο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας και να γίνονται και σε αυτούς οι εξετάσεις Προληπτικής Ιατρικής.
3. Να μην υπάρχει περιορισμός στην υπερωριακή απασχόληση του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας κατά τις Κυριακές, αργίες και εξαιρέσιμες και να τροποποιηθεί το άρθρο 16 του Ν. 3205/2003.
4. Να υπάρχει ουσιαστική ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ της υπηρεσίας (Ο.Τ.Α.) να παρέχει νομική προστασία στο ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.
5. Επανακαθορισμός και αποποινικοποίηση των αρμοδιοτήτων της Δημοτικής Αστυνομίας με αυτές που εμπλέκονται η Ελληνική Αστυνομία και άλλοι φορείς.
6. Κατάργηση των διατάξεων του Ν. 3731/2008, που ρυθμίζει με διαφορετικό τρόπο τη βαθμολογική εξέλιξη του ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας και καθορίζει διαφορετική ιεραρχία στο ένστολο προσωπικό από αυτή του προσωπικού των Ο.Τ.Α και του υπόλοιπου Δημοσίου.
7. Να μειωθεί στα (5) πέντε χρόνια από (8) οκτώ χρόνια το χρονικό διάστημα υποχρεωτικής παραμονής στον Ο.Τ.Α. που προσλαμβάνεται ο Δημοτικός Αστυνόμος και να έχει δικαίωμα μετάταξης.
8. Να καταργηθεί η ρύθμιση του Ν. 3731/2008 που καθορίζει την ύπαρξη Ειδικού Πειθαρχικού Συμβουλίου στο ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας.
9. Να ανακληθεί η απόφαση του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου για τη δημιουργία Μητρώου εργαζομένων στη Δημοτική Αστυνομία και να επιστραφούν τα ερωτηματολόγια που στόχο έχουν την αλλαγή του ρόλου της Δημοτικής Αστυνομίας.
10. Να ανακληθεί η Υπουργική Απόφαση που μεταφέρει τον έλεγχο για την απαγόρευση του καπνίσματος στη Δημοτική Αστυνομία.

Ξ. ΠΑΙΔΙΚΟΙ - ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ:

Για το συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, σε συνδυασμό με την προσπάθεια κατάργησης των Προνοιακών Δομών, η υπεράσπιση του Δημόσιου και Παιδαγωγικού χαρακτήρα των Παιδικών και Βρεφονηπιακών Σταθμών των Ο.Τ.Α. είναι πρώτη προτεραιότητα.

Για να φτάσουμε στο στόχο αυτό θα πρέπει να αγωνιστούμε για:

1. Αναβάθμιση του Παιδαγωγικού ρόλου των Παιδικών Σταθμών.
2. Ενιαία προσχολική αγωγή.
3. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για την κάλυψη των αναγκών που υπάρχουν σήμερα σε ανθρώπινο δυναμικό.
4. Βελτίωση των συνθηκών εργασίας (εξοπλισμός, σύγχρονα και λειτουργικά κτίρια κ.λ.π.).
5. Συνεχής επιμόρφωση του υπηρετούντος προσωπικού μέσω του Ινστιτούτου Επιμόρφωσης του Ε.Κ.Δ.Δ.Α.
6. Κατάργηση των τροφείων.
7. Την ένταξη του κλάδου Τ.Ε. Βρεφονηπιοκομίας στο εκπαιδευτικό προσωπικό.
8. Την εξασφάλιση του κόστους της μισθοδοσίας όλων των εργαζομένων στους Παιδικούς και Βρεφονηπιακούς Σταθμούς.

Ο. ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΦΥΛΩΝ:

Η Γραμματεία Γυναικών της Π.Ο.Ε. - Ο.Τ.Α. αλλά και της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. έχουν προτείνει πολλές φορές στο παρελθόν, ουσιαστικά μέτρα για την προώθηση της ισότητας των φύλων, από τα οποία ελάχιστα έχουν υλοποιηθεί.

Σήμερα υπάρχει ανάγκη περισσότερο από ποτέ να αγωνιστούν οι γυναίκες, γιατί τα προβλήματα διογκώνονται και παίρνουν εκρηκτικές διαστάσεις, καθώς τα πρώτα θύματα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της κυβέρνησης στην κατάργηση των ασφαλιστικών - συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων είναι οι γυναίκες.

Τα αιτήματα των γυναικών πρέπει το επόμενο χρονικό διάστημα να αποτελέσουν αιτήματα όλου του συνδικαλιστικού κινήματος με προτεραιότητα και από κοινού να διεκδικήσουμε:

1. Αντιμετώπιση της ανεργίας και ιδιαίτερα της αυξανόμενης ανεργίας των γυναικών, που εξακολουθεί να είναι υπερδιπλάσια αυτής των ανδρών.
2. Ενιαία μόνιμη σχέση εργασίας για όλους τους εργαζόμενους στο Δημόσιο. ΟΧΙ στις ελαστικές μορφές απασχόλησης.
3. Εξασφάλιση ίσων ευκαιριών για εργασία και επαγγελματική εξέλιξη (προαγωγές κ.λ.π.) και για τα δύο φύλα.
4. Άδειες Μητρότητας:
 - α. Αύξηση της άδειας μητρότητας και δυνατότητα χορήγησης σ' όλες τις εργαζόμενες στο Δημόσιο, ανεξαρτήτως εργασιακής σχέσης.
 - β. Αύξηση της άδειας μητρότητας ή επέκτασης μειωμένου ωραρίου σε περίπτωση διδύμων.
 - γ. Επιπλέον μέτρα διευκόλυνσης (άδειες - ωράριο) για γονείς παιδιών με ειδικές ανάγκες.
 - δ. Λήψη ουσιαστικών μέτρων (άδειες, λήψη στεγαστικών δανείων, με καλύτερες προϋποθέ-

σεις), για την στήριξη μονογονεϊκών οικογενειών.

ε. Χορήγηση άδειας (συγκεκριμένων ημερών) σε περίπτωση ασθένειας παιδιών.

στ. Αύξηση των ημερών αδείας για σχολική παρακολούθηση.

ζ. Λήψη ουσιαστικών μέτρων (αύξηση της αδείας και καλύτερη ρύθμιση αυτής) σε περίπτωση υιοθεσίας τέκνου.

η. Λήψη ειδικών μέτρων στήριξης για την άγαμη μητέρα (τα μέτρα που αναφέρει ο νέος Κώδικας υπαλλήλων των Ο.Τ.Α. είναι ανεπαρκής και υπολείπονται αυτών στον Ιδιωτικό Τομέα).

θ. Μέτρα διευκόλυνσης για τους γονείς παιδιών εξηρημένων από ουσίες, που παρακολουθούν προγράμματα αποτοξίνωσης, (το πρόβλημα έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις και η πολιτεία αρνείται να το αντιμετωπίσει συνολικά).

5. Παροχές:

α. Χορήγηση του οικογενειακού επιδόματος (10% γάμου και 5% τέκνου) υπολογιζόμενο με βάση το 18ο κλιμάκιο της Π.Ε. κατηγορίας (είναι απαράδεκτο σήμερα το επίδομα γάμου να είναι 35,00 ευρώ και το επίδομα τέκνου 18,00 ευρώ).

β. Το επίδομα τέκνου να αυξάνεται σε ποσοστό από το τρίτο παιδί και πάνω.

γ. Διπλασιασμός του επιδόματος τέκνου για παιδιά με αναπηρία άνω του 61%.

δ. Επίδομα τοκετού 3.000 ευρώ τουλάχιστον (το πραγματικό κόστος είναι πολύ μεγαλύτερο), αναπροσαρμοζόμενο από τις εκάστοτε Συλλογικές Συμβάσεις στο Δημόσιο.

ε. Ίδρυση Βρεφονηπιακών Σταθμών (με πλήρη ωράρια δωρεάν) και χώρων φροντίδας παιδιών και ηλικιωμένων, επέκταση του μέτρου της «Βοήθειας στο Σπίτι» για όλο τον πληθυσμό και ανάλογα με τις σημερινές ανάγκες. Αν δεν υπάρχουν Βρεφονηπιακοί Σταθμοί, χορήγηση ειδικού επιδόματος για κάλυψη της σχετικής δαπάνης.

στ. Χορήγηση του επιδόματος γάμου, που αποτελεί οικογενειακό επίδομα, σε όλες τις μονογονεϊκές οικογένειες, εφόσον υπάρχουν παιδιά και ανεξαρτήτως ηλικίας αυτών.

Πολιτική ενθάρρυνσης και διευκολύνσεων των γυναικών με στόχο την ενδουπηρειακή επιμόρφωση και επαγγελματική εξέλιξη, για διαρκή εκπαίδευση στα νέα τεχνολογικά δεδομένα.

Εξασφάλιση με συγκεκριμένα μέτρα, της ισόρροπης συμμετοχής ανδρών και γυναικών στα κέντρα λήψης αποφάσεων.

Π. ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ:

Η παρέμβασή μας στο οργανωτικό επίπεδο κατ' αρχήν πρέπει να απαντήσει στην ανάγκη μιας ενιαίας συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Δήμοι, Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ.) που έχουν εργασιακή σχέση διάρκειας με παράλληλη βέβαια διασφάλιση της εκπροσώπησης μας, χωρίς σκοπιμότητες και αλλοιώσεις σε όλα τα επίπεδα (Πρωτοβάθμιος Σύλλογος - Ομοσπονδία - Α.Δ.Ε.Δ.Υ.).

Δεύτερο είναι η αναγκαιότητα της λειτουργίας των ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ καθώς από 1-1-2011 και την εφαρμογή του προγράμματος «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» είναι αναγκαία όσο ποτέ ο συντονισμός και η δράση του συνδικαλιστικού κινήματος των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση Α' Βαθμού, σε επίπεδο ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ, που για μας αποτελεί πρώτη προτεραιότητα για το επόμενο χρονικό διάστημα προκειμένου να υπάρχει ενοποίηση όλων των αγωνιστικών δυνάμεων.

Τρίτο είναι η οργανωτική ανασυγκρότηση των πρωτοβάθμιων συλλόγων μετά την ενοποίηση των Ο.Τ.Α. όλης της χώρας.

Θα πρέπει με γρήγορα και συντονισμένα βήματα να υπάρξει μέσα από συνεννόηση και δημοκρατικές διαδικασίες ενοποίηση όλων των δυνάμεων των εργαζομένων σε ένα Σύλλογο καθώς τα προβλήματα θα οξυνθούν και η πολυδιάσπαση το μόνο που θα έχει ως αποτέλεσμα θα είναι η εσωστρέφεια και όχι η αντιμετώπιση των πραγματικών προβλημάτων των εργαζομένων.

Θα πρέπει επιτέλους να συμφωνήσουμε σε ένα πλαίσιο οργανωτικής δομής του συνδικαλιστικού κινήματος των εργαζομένων στους Ο.Τ.Α. που για μας διαμορφώνεται ως εξής:

1. Στο Λεκανοπέδιο Αττικής και στο Πολεοδομικό Συγκρότημα της Θεσσαλονίκης κάθε Δήμος και ένας Σύλλογος με στόχο τη σύνθεση και την καθολική συμμετοχή των εργαζομένων στη δράση και την αντιμετώπιση των προβλημάτων.
2. Στους μεγάλους Δήμους (Αθήνα, Πειραιάς, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηράκλειο κ.λ.π.) θα πρέπει να αντιμετωπισθεί το συνεχιζόμενο κλίμα πολυδιάσπασης και της ίδρυσης νέων συλλόγων με κύριο κριτήριο τις ενδοκλαδικές ή προσωπικές αντιθέσεις.
3. Σε επίπεδο Περιφερειακών Ενοτήτων (Νομοί) θα πρέπει να υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση με την ύπαρξη ενός συλλόγου. Σε επίπεδο Περιφερειακής Ενότητας (Νομός) και μόνο σε περιπτώσεις εξαιρετικές και λόγω της ύπαρξης μεγάλης χιλιομετρικής απόστασης από την πρωτεύουσα του Νομού θα μπορούσαν να λειτουργήσουν σύλλογοι σε επίπεδο Δήμου ή ομάδας όμορων Δήμων.
4. Μακροπρόθεσμος στόχος είναι και για εμάς η υλοποίηση της προσπάθειας για την ύπαρξη μια Ομοσπονδίας των εργαζομένων στο Α' και Β' Βαθμό Αυτοδιοίκησης.

Χρονικός ορίζοντας που πρέπει να ξεκινήσει η υλοποίηση αυτής της πρότασης είναι η οριστικοποίηση των θεσμικών αλλαγών (μεταφορά προσωπικού - αρμοδιοτήτων) με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» και πάντοτε με τη συνεργασία της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και της Ομοσπονδίας των εργαζομένων στην Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση.

Κατάλληλη χρονική περίοδος για μας είναι το χρονικό διάστημα μεταξύ Μαΐου 2012 και Ενδιάμεσου Συνεδρίου του 2013.

Να ολοκληρώσουμε την σύγχρονη επικοινωνιακή πολιτική, με την χρησιμοποίηση όλων των Μ.Μ.Ε. σε όλη τη χώρα για την προβολή των θέσεων μας, αλλά και να εντείνουμε την εκστρατεία υποστήριξης του ρόλου των εργαζομένων στο Δημόσιο και την Τοπική Αυτοδιοίκηση και να απαιτήσουμε στην ολομέτρη επίθεση λάσπης και συκοφάντησης που καθημερινά δεχόμαστε (βολεμένοι, διεφθαρμένοι κ.λ.π.).

Οργανώνουμε καλύτερα τη λειτουργία των ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ και ΥΓΙΕΙΝΗΣ - ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ, με πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις για άνοιγμα διαλόγου, ευρύτερης ενημέρωσης, μορφές αγωνιστικής παρέμβασης σε θέματα αιχμής, διεύρυνση σχέσεων συνεργασιών, γνώσης και συμμαχιών σε θεματικό, επιστημονικό, κοινωνικό, Ευρωπαϊκό επίπεδο.

Προχωρούμε ΑΜΕΣΑ σε ίδρυση νέας Γραμματείας ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ, με στόχο την απόκτηση εμπειριών για τα συμβαίνοντα στην Ευρώπη, με τη συστηματική συμμετοχή μας σε πολυμερείς διμερείς σχέσεις, συνέδρια και συναντήσεις, προκειμένου να έχουμε τη δυνατότητα αντιμετώπισης των προβλημάτων μας.

Ολοκληρώνουμε την ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ αυτάρκεια της Ομοσπονδίας, για την καλύτερη οργάνωση και παρέμβασή της στο συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Υλοποιούμε ΑΜΕΣΑ την καταστατική μας δέσμευση για την **ίδρυση ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ** της Π.Ο.Ε. - Ο.Τ.Α. που θα διαμορφώνει αλλά και θα τεκμηριώνει τις θέσεις και τις προτάσεις μας με επιστημονικό τρόπο.

Συνάδελφοι,

Το συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει να παίξει καθοριστικό ρόλο καθώς το επικαιροποιημένο μνημόνιο αλλά και το σχέδιο του προϋπολογισμού για το 2011 περιλαμβάνουν και σχεδιάζουν νέα επώδυνα μέτρα σε βάρος των εργαζομένων και της κοινωνίας.

Παραπέρα μείωση του εισοδήματός μας, νέα φορολογικά βάρη, ξεπούλημα Δημοσίων Επιχειρήσεων και Υπηρεσιών, συγχωνεύσεις υπηρεσιών και καταργήσεις θέσεων, κατάργηση Συλλογικών Συμβάσεων, υποβάθμιση κοινωνικών δικαιωμάτων, εμπορευματοποίηση της Παιδείας και της Υγείας.

Το ονομαζόμενο «νέο μισθολόγιο» προωθείται όχι για να αναβαθμίσει μισθούς και συντάξεις και να αποκαταστήσει τις αδικίες μεταξύ διαφόρων κλάδων του Δημοσίου **αλλά για την περαιτέρω αφαίρεση του εισοδήματος όλων των υπαλλήλων, τη νέα μείωση των συντάξεων.**

Η αναθεώρηση του ελλείμματος και του χρέους που προωθούνται από πλευράς Ευρωπαϊκής Ένωσης σηματοδοτούν νέες βάρβαρες πολιτικές σε βάρος μας, τις οποίες θα αντιμετωπίσουμε με ένα συνδικαλιστικό κίνημα αυτόνομο, αγωνιστικό, και ταξικό. **Με νέα ΔΥΝΑΜΙΚΗ να πάρει στροφή κοινωνικής αντεπίθεσης στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές για την ανατροπή τους** και για να αντιμετωπίσουμε με καλύτερες προϋποθέσεις την οικονομική κρίση.

- Για να σταματήσουν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές.
- Να ακυρωθεί το βάρβαρο μνημόνιο.
- Την κρίση να πληρώσουν οι έχοντες και κατέχοντας.
- Για την επαναφορά και διεύρυνση των μισθολογικών, ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων μας.

Για να έχουν επιτυχία οι αγώνες μας απαραίτητος όρος είναι η ενιαία ΔΡΑΣΗ και η ΕΝΟΤΗΤΑ του συνδικαλιστικού κινήματος και πρέπει ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ να αγωνιστούμε για αυτό.

